

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe er yderst tilfreds med, at vi nu får taget hul på løsningen af en af vores partis mærkesager. Vi foreslog allerede i sidste samling – det er jo det, vi netop har diskuteret – at få løst op for de meget belastende arve- og gaveafgifter, vi har i dette samfund, arve- og gaveafgifter, der også belaster generationsskiftet i virksomhederne.

Vi måtte konstatere, at regeringspartierne ikke ønskede denne løsning i sidste samling, men vi noterede os også, at flere ministre under den netop overståede valgkamp udtalte sig positivt om ændringer af arve- og gaveafgifterne og i øvrigt også om ændringer i formuebeskatningen. Formueskatten er desværre ikke kommet med i dette finanslovforlig, men det kan forhåbentlig komme næste gang. Vi er glade for, at vi nu er kommet i gang.

Vi er tilfredse med den administrative lettelse, der er sket, så der nu kun er to grupper i stedet for oprindelig tre. Tilfredsheden gælder også forhøjelsen af det afgiftsfri grundbeløb i gruppe A fra 8.000 kr. til 20.000 kr.

Jeg spørger mig selv – jeg kan ikke lade være med det – hvad beløbet i grunden skulle have været, hvis vi havde pristalsreguleret de 8.000 kr. fra dengang, det sidst blev reguleret; så vidt jeg husker, var det i 1972. Hvor meget skulle beløbet så have været nu? Jeg ved ikke, om skatteministeren har et svar på det, når han skal holde sin tale; ellers kan jeg allerede nu meddele, at vi vil sende spørgsmålet over til skatteministeren i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg mener, at vi fik det besvaret nogenlunde sidste år, men vi vil gerne have det præciseret.

Man må sige, at det stadig væk er voldsomt dyrt at arve og foretage generationsskifte her i landet, og det er jo i så udpræget grad udtryk for den socialdemokratiske betontænkning, som vi altså nu har fået en lille smule hul på med dette forslag.

Det paradoksale og det gode ved dette forslag er imidlertid, at nok er forslaget interessant, men det vigtigste er jo i virkeligheden den aftale i finanslovforliget, der forudsætter, at forligspartierne skal bruge yderligere 500 mio. kr. – altså ½ mia. kr. – til lempelser i 1995 på dette område. Vi er ligesom Venstre åbne over for, hvordan disse penge skal fordeles – naturligvis er vi det.

Jeg vil gerne understrege, at det er den 1. april, vi skal have denne aftale klar mellem forligspartierne om en yderligere lettelse af gene-

rationsskiftebeskatningen i virksomhederne, dvs. den lovgivning, vi taler om her. Jeg undrer mig lidt over, at skatteministeren ikke har indskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at aftalen skal være på plads inden den 1. april, idet det jo så tydeligt fremgår af aftalen mellem forligspartierne. Ministeren bruger den lidt kryptiske vending i sine bemærkninger til lovforslaget, at der »tidligt i 1995« skal forhandles om forslaget.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at forhandlingerne skal være på plads inden den 1. april, sådan at der ikke kan være nogen som helst diskussion om det. Der er nemlig utrolig mange mennesker, der interesserer sig for denne sag – det tror jeg alle ordførerne her kan give mig ret i, vi får mange henvendelser om den – så vi vil gerne være fri for de kryptiske bemærkninger og have at vide, om det er rigtigt, at aftalen går ud på, at hvis vi ikke har en ny aftale på plads den 1. april, sættes satserne generelt ned.

Vi er som sagt meget tilfredse med lovforslaget og er glade for, at vi har fået taget hul på en af vores virkelig store mærkesager i den konservative folketingsgruppe.

Jes Lunde (SF):

Ja, jeg får nu ikke mange henvendelser fra folk, der vil have lempelser i arveafgiften, men det kan jo være, at det er, fordi de har opdaget, at det ikke er her, de skal komme for at få den slags hjælp. Det her er jo et udtryk for, at partierne bag finanslovforliget har været i rigtig gavehumør: Nu skal der deles penge ud, et par hundrede millioner til lempelse af arve- og gaveafgiften og 500 mio. kr. til lempelse af generationsskifteproblemerne.

Jeg synes, det er lidt mærkværdigt, at man har behov for at dele så mange penge ud til de her formål, samtidig med at man skærer ned på andre områder. Der er jo forringelser i søskenderabat, der er forringelser i orlovsregler, der er forringelser mange steder: nedskæringer i bistandshjælpen, stramninger af rådighedsbestemmelserne for de ledige, en masse nedskæringer over for nogle af de mennesker, som har det sværest i det her samfund. Og med den anden hånd vælger man så at dele flere hundrede millioner kroner ud til mennesker, der for os at se har meget få problemer. Folk, der står over for en eller anden større arv, skal nu betale mindre i afgift til staten. Hvorfor dog det? Folk, der får gaver, skal have mulighed for at få større gaver, uden at der kræves skat af det, og i genera-